

Het Mattheus evangelie van de Hemelvaart eindigt met: "Ik ben met u alle dagen". Terugbladerend in het OT was God ook bij zijn volk aanwezig, zij het niet altijd zichtbaar of herkenbaar. Na het eten van de verboden vrucht zocht God naar Adam en Eva, zij hoorden zijn voetstappen. Hij sprak tot hen. In Exodus ontmoette Mozes de Heer in de brandende doornstruik, die zei: "Ik ben neergedaald om je volk te bevrijden". En: "Zeg maar tegen de Farao en de Israëlieten: "Ik zal altijd bij je zijn". We weten dat - vertrekkend uit Egypte - God voor zijn volk uit ging: overdag als wolk en 's nachts als vuurzuil. Bij de eerste moeilijkheden onderweg morde het volk tegen Mozes: "*Laat ons met rust, we gaan liever naar Egypte*". God's leidinggevende aanwezigheid werd niet met open armen ontvangen.

Tijdens de dialoog op de Sinaï stelt God zich voor aan Mozes en sluit een Verbond, waarin Hij garandeert dat Hij bij hen zal zijn, zolang dat verbond gerespecteerd wordt. Een tent met de Ark van het Verbond werd megedragen. Dit verbond van de Heer was Zijn aanwezigheid. Als teken daarvan daalde de *sjekinà* neer boven de Ark als wolk of vuurgloed, die de weg door de woestijn ook 's nachts verlichtte. Volgens de joodse traditie verdween de *sjekinà* kort vóór de verwoesting van de tempel in 586 v.Chr. en is nooit meer teruggekeerd. Waarom? Omdat de zonden en de ontrouw van de Israëlieten zo erg waren geworden dat God zijn volk en de aarde verliet. God was hier niet meer thuis .

Pas wanneer de Messias zal opstaan en de tempel zal herbouwen, zal de '*sjekinà*' dáár zijn intrek weer nemen. Desondanks geeft de Talmoed (na-christelijke joodse theologie) aan dat de '*sjekinà*' rust waar meerdere joden samen komen (wij kennen een analogie in Matt.18,20), en hen tijdens hun ballingschap begeleidt. Ik heb déze tekst

gevonden van de Joodse rabbijn en filosoof Abraham Heschel:

<<Als het “gebed de uitdrukking is van het gevoel thuis te zijn in de wereld”, dan vertoonde de psalmdichter die in psalm 119:9 uitriep: “Ik ben een vreemdeling op aarde, verberg Uw geboden niet voor mij”, wel een jammerlijk gebrek aan inzicht in de aard van het gebed. Gedurende vele eeuwen joodse geschiedenis was het werkelijke motief voor het gebed niet meer: “het gevoel thuis te zijn in de wereld”, maar het gevoel er niet thuis te zijn. Bij zoveel leed en kwaad, bij al die keren dat het ons niet lukt te leven naar Gods wil, kunnen we ons alleen maar angstig en ontheemd voelen.

Dat gevoel wordt nog versterkt door de schokkende ontdekking dat God niet thuis is in een wereld waar Zijn wil wordt genegeerd, waar Zijn koningschap wordt ontkend. De ‘Sjekinà’ (de goddelijke aanwezigheid) is in ballingschap, en de wereld is corrupt, ja, de wereld zelf is niet thuis. Bidden betekent God terugbrengen in de wereld.>>

Tot zover Heschel. Dit verlangen naar Gods aanwezigheid werd gerealiseerd in Jezus. Juist de -bij uitstek joodse- evangelist Lucas laat ons zien dat Jezus nieuw is in de vorm, als gezondene en Zoon van God, maar niet in de inhoud, hij geeft de Torah gestalte, Hij is het vlees-geworden Woord. Jezus heeft zó de Torah tot leven gebracht en voltooid, en daarmee ons laten zien hoe wij vrij kunnen zijn.

Laten we als christenen niet vergeten dat juist onze manier van leven het enige evangelie is dat de meeste mensen ooit zullen zien. Als ons leven geen gestalte geeft aan de Blijde Boodschap, dan brengen wij geen goed, maar slecht nieuws en daarmee doen we afbreuk aan Jezus zelf en aan het Christen-zijn.

Jezus' laatste woorden: "Gaaf en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen" veranderen Hemelvaart in een feest met een missionaire opdracht, met een universele uitstraling. Hemelvaart verbindt alle mensen met elkaar, èn met Hem, want hoever de mensen ook mogen gaan, wáár dan ook, Hij zal er zijn. "Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld". De kerk viert vandaag dus geen afscheidsfeest maar een nieuwe - zeg maar - intimiteit.

Christus kwam op aarde zonder zijn Vader te verlaten, nu keert Hij terug naar de Vader zonder ons te verlaten. De volgende week vieren de joden hun Sjavoet, de herdenking dat God zich met hun verbond op de Sinaï. Wij vieren de komst van de Heilige Geest, als zijn aanwezigheid onder ons. In de Handelingen - die horen we zondag - lezen we "Ook zagen de gelovigen iets dat op vuur leek. - Dat we dus kennen van de doornstruik, van de vuurkolom boven de ark die de weg wees.- Dat vuur daalde op iedereen als een vlam neer. Zo kwam de H.Geest in alle gelovigen". In de Oosterse kerk spreekt met zo graag van de H.Wijsheid, de Santa Sofia die ons dagelijks inspireert en leidt. Hemelvaart wijst naar het hoogtepunt van Jezus' zending.

Amen